

การศึกษาวิธีเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(Language Learning Strategies used by Thal Students Studying English
at Suranaree University of Technology, Korat Thailand)

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงเพ็ญ อินทรประวัติ

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักเทคโนโลยีสังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

นครราชสีมา

สิงหาคม 2539

บทคัดย่อ

การศึกษาวิธีเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

เป็นที่ยอมรับกันว่าวิธีเรียนของนักศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการศึกษา การทราบวิธีเรียนของนักศึกษาส่วนใหญ่จึงเป็นข้อมูลอันสำคัญสำหรับผู้สอนที่จะจัดกระทำเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาได้ งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะศึกษาวิธีเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเพื่อประโยชน์ของการเรียนการสอนดังกล่าวแล้ว

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษารุ่นปี 2537 และนักศึกษารุ่นปี 2538 ทั้งชายและหญิง กลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อนจำนวนทั้งสิ้น 248 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสำรวจการเรียนภาษาอังกฤษของออกซ์ฟอร์ด (Oxford's, 1990) ซึ่งได้จัดแปลเป็นภาษาไทยโดยผู้วิจัย การเก็บข้อมูลนั้นได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและเจ้าหน้าที่หอพักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

การแจกแจงและการวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way ANOVA) ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปริมาณความถี่และใช้การหาสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ (Spearman's Rank Order Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของจำนวนนักศึกษาที่ใช้วิธีเรียนต่าง ๆ

ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. นักศึกษาใช้วิธีเรียนโดยรวมในปริมาณปานกลาง คือ ระหว่าง 2.97-3.06 โดยที่นักศึกษารุ่นปี 2537 ใช้วิธีเรียนโดยรวมในระดับ 3.06 และนักศึกษารุ่นปี 2538 ใช้วิธีเรียนโดยรวมในระดับ 2.97

2. การใช้วิธีเรียนที่จำแนกตามระดับความรู้ปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มเรียนเก่งทั้งสองรุ่นปีใช้วิธีเรียนในปริมาณความถี่ที่แตกต่างจากกลุ่มเรียนอ่อน โดยที่นักศึกษารุ่นปี 2537 กลุ่มเรียนเก่งใช้วิธีเรียนในระดับ 3.24 แต่กลุ่มเรียนอ่อนใช้ในระดับ 2.79 ในทำนองเดียวกันนักศึกษารุ่นปี 2538 กลุ่มเรียนเก่งใช้วิธีเรียนในระดับ 3.16 แต่กลุ่มเรียนอ่อนใช้ในระดับ 2.87

ส่วนการใช้วิธีเรียนที่จำแนกตามเพศปรากฏว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงใช้วิธีเรียนไม่แตกต่างกัน

3. ในการเปรียบเทียบการใช้วิธีเรียนแต่ละประเภทปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มเรียนเก่งรุ่นปี 2537 ใช้วิธีเรียนประเภท 4 ประเภท คือ วิธีการคิด วิธีการชดเชย วิธีการกำกับการเรียน และวิธีการทางสังคม แตกต่างจากกลุ่มเรียนอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการใช้วิธีเรียนอีก 2 ประเภท คือ วิธีการจำและวิธีที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาในกลุ่มเรียนเก่งและกลุ่มเรียนอ่อนรุ่นปี 2538 นั้นใช้วิธีเรียน 3 ประเภทคือ วิธีการคิด วิธีการ

ชดเชย และวิธีการทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งก็ซ้ำกับของรุ่นปี 2537 ส่วนการใช้ วิธีเรียนประเภทอื่น ๆ นั้นไม่แตกต่างกัน

ส่วนนักศึกษาเพศชายและหญิงรุ่นปี 2537 ใช้วิธีเรียนเพียงประเภทเดียวคือ วิธีที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักศึกษาเพศชายและหญิงรุ่นปี 2538 ไม่ได้ ใช้วิธีเรียนประเภทใด ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ในการศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้วิธีเรียนแต่ละวิธีที่มีปริมาณความถี่สูงของนักศึกษาที่มีระดับความรู้เดียวกันแต่ต่างรุ่นปีกันปรากฏว่ากลุ่มเรียนเก่งทั้งสองรุ่นปีมีรูปแบบการใช้วิธีเรียนที่มีความสัมพันธ์กันสูงซึ่งแตกต่างจากกลุ่มเรียนอ่อนที่รูปแบบการใช้วิธีเรียนมีความสัมพันธ์กันน้อย และรูปแบบการใช้วิธีเรียนแต่ละวิธีที่กลุ่มเรียนเก่งกับกลุ่มเรียนอ่อนใช้แตกต่างกันนั้นมีสิ่งที่น่าสนใจหลายประการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป